

1. O! Doam-ne Tu mă poți în - vă - ța, Ca sar-ci - na să'mi

pot pur-ta, Și cre-din - cios cru-cea a'mi pur - ta, Cum

și Tu sin-gur ai pur-tat. O! în - va - ță-mă să pot

răb - da. Și Tu îmi moa-ie i - ni - ma. Ca Ti - ne

cru-cea a o lu - a. Și cu iu - bi - re a pur - ta.

(66)

2. Tu știi că degrab' Te pot uita
Dacă eu nu voi priveghia.
Și când crucea nu mă apasă,
Puterea mea e făloasă,
Ca încrederea Ta să-mi arăți,
Eu din Tine să mă învăț.
Și ca să mă pot eu rușina
Apasă-mă cu crucea Ta.

3. Știi că-n lume-asta plină de nori
Înapoiez de multe ori,
Prin gânduri rele mă-nvăluiesc,
Și din credință mă smintesc,
Ca să-mi arăți că sunt vătămat,
Și de Tine îndepărtat!
Tu prin crucea Ta iar îmi arăți,
Pe cale de spini mă îndrepti.

4. De multe ori 'nainte Ta vin
Și eu nu Te simt pe deplin,
Rugări numai din gură-Ți aduc
Datorința nu mi-am făcut.
Ca rugarea să-mi poți auzi
Treabă să simt că ești aici.
Dar când mă apasă crucea Ta
Eu zdrobit vin 'nainte Ta.

5. Tu care tot adâncul privești,
Toate vezi și toate cunoști!
Tot suspinul oricât de tăcut,
Mai 'nainte Ți-e cunoscut!
O! Doamne dă ca a Ta voie
În viața mea să fie.
Și mă prefă în blândețea Ta,
Altcum de păcat n-oi scăpa.

6. Blândețea Ta aici pe pământ
Îmi dă mie învățământ.
Sarcina mea ușor să pot eu,
Să o petrec ca Domnul meu.
În blândețea Ta cât greu de-ar fi
La suflet mult i-ar folosi.
Că mi-e destul când am mila Ta,
Și spre bine mi-e crucea Ta.

7. De-aceea nicicând n-oi murmura,
Numai în veac laudă-Ți voi da,
Că ori ocărăț și apăsă
Tot iubirea Ta am aflat.
Căile cari se par mai grele,
Fericirea e în ele!
Că cini pe Tine te iubește,
Tot spre bine îi slujește.